

«ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΟΥΤΩΣ ΕΙΔΟΜΕΝ»

Εντυπωσιακό το θέμα.

Αιωρείται μεταξύ οροφής και δαπέδου ένα κρεβάτι. Ουσιαστικά βρίσκεται μεταξύ ουρανού και γης.

Και το κρεβάτι τούτο κατεβαίνει. Βρίσκει τη θέση του. Προσγειώνεται μπροστά στον Χριστό.

Γεμάτη η αίθουσα. Οι άνθρωποι ασφυκτιούν. Πώς να αφήσουν λοιπόν τους ανθρώπους εκείνους να περάσουν; Να μπουν στο σπίτι; Έφερναν άνθρωπο σε κρεβάτι. Άρρωστο. Ήθελαν τη βοήθεια του Χριστού. Και οι άλλοι όμως, που με προσπάθεια κατάφεραν να εξασφαλίσουν μια θέση στο χώρο εκείνο, δεν παραχωρούσαν ούτε σπιθαμή. Θέλουν να δουν.

Η όλη σκηνή εντυπωσιάζει. Πώς διοργανώθηκε το όλο εγχείρημα; Ποιου ιδέα ήταν; Και πώς το σκέφτηκαν;

Τις λεπτομέρειες τούτες, δεν πρόκειται ποτέ να τις μάθουμε. Υπάρχουν όμως άλλα, εξίσου αξιόλογα, σημεία της όλης επιχείρησης.

Υπερβατική στιγμή, είναι φανερό.

Αντλούν δύναμη. Επωμίζονται τον άρρωστο.

Δοκιμάζουν να μπουν. Αδύνατο όμως. Οι άνθρωποι εμποδίζουν τον άνθρωπο.

Η στέγη; Είναι απλό θεωρητικά.

Μια σκάλα χρειάζεται.

Πολύ επικίνδυνη προσπάθεια. Αν δεν προσέξουν;

Με πολύ κόπο λοιπόν βρίσκονται στη στέγη. Κι ο άρρωστος, που συμφώνησε ασφαλώς, ανησυχεί μαζί τους.

Προχωρούν στις στέγης το άνοιγμα.

Μελετούν από τη θέση τους το σημείο που πρέπει να κατέβει ο άρρωστος.

Τελικά ευοδώνεται η προσπάθεια.

Ο παράλυτος γίνεται καλά.

Ο Χριστός τον θεραπεύει.

Δραματική και αφάνταστα τολμηρή η όλη προσπάθεια. Και οπωσδήποτε κοπιώδης. Απέδωσε όμως.

Η πίστη τους, πάνω από όλα στο πρόσωπο του Χριστού, διοχέτευσε το πνεύμα αλληλεγγύης των ανθρώπων εκείνων. Και η επιτυχία ήταν αναντίρρητη.

Οι δυσκολίες ήταν αληθινά πολλές. Η υπερβολική κόπωση των ανδρών εκείνων πρώτα. Η αμφισβήτηση από την πλευρά των αρνητών τους, λειτουργούσε αντίθετα. Ήταν όμως και το αδιαχώρητο. Ο κόσμος μαζεύτηκε διότι ήθελε να δει και να ακούσει τον Χριστό. Τον δάσκαλο εκείνον για τον οποίο τόση φήμη και διαδόσεις κυκλοφορούσαν.

Όλα τούτα εργάζονταν αποτρεπτικά στο όλο εγχείρημα.

Η απίστευτη όμως εικόνα της κλίνης με τον παραλυτικό που αιωρείται επάνω από τους ανθρώπους, έδινε ένα καταπληκτικό θέαμα.

Παράτολμα και επικίνδυνα τα σχέδια. Υλοποίηση βρίσκουν με την πίστη τους. Υπέρβαση ορίων. Φυσικών και ψυχικών. Δεν είναι κάτι απλό. Ούτε σύνηθες.

Συγκλονιστική η εξέλιξη.

Η όλη σκηνή φωτίζεται από της παρουσίας του Κυρίου τη λάμψη.

Την έκπληξη διαδέχεται ο τρόμος του υπέρλογου συμβάντος.

Λάμπει η αστραπή της Χάρης του Χριστού.

Ο πρώην παραλυτικός, με καταπληκτική άνεση, βαδίζει τώρα ανάμεσα στο πλήθος. Και το ελάχιστο τεκμήριο του θαύματος : Η μεταφορά της κλίνης.

Σεισμός διαπερνά τους παρόντες. Ειδικά όσους με πίστη αποδέχονται αυτό που είδαν. Και προχωρούν στην ομολογία ότι «ουδέποτε ούτως είδομεν».

Για τους «αχθοφόρους» της αγάπης; Ουδεμία περαιτέρω νύξη του Ευαγγελίου. Τι θα χρειαζόταν άλλωστε;

+ ο π. Γ.